

ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΓΚ. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΦΟΡΟΥΜ (ΤΥΝΗΣΙΑ ΜΑΡΤΗΣ 2013)

Πραγματοποιήθηκε από 26 – 30/3/2013 στην Τυνησία στο Παν/μιο El Manar το Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ. Την ΟΛΜΕ εκπροσώπησε ο Ειδ. Γραμματέας του Δ.Σ. Μιχάλης Βασιλειάδης.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τι είναι το Παγκόσμιο Κοιν. Φόρουμ:

Το Παγκ. Κοιν. Φόρουμ είναι ένας ελεύθερος χώρος έκφρασης των κοιν. κινημάτων, των συνδικάτων, των δικτύων, των ΜΚΟ και άλλων οργανώσεων πολιτών που αντιτίθενται στο νεοφιλελευθερισμό και στην παγκόσμια επικυριαρχία του κεφαλαίου και σε οποιαδήποτε άλλη μορφή ιμπεριαλισμού. Η συνάντηση αυτή γίνεται κάθε δύο χρόνια προκειμένου οι συμμετέχοντες να βρεθούν για να συζητήσουν τις ιδέες τους, να ανταλλάξουν εμπειρίες και εν τέλει να αποφασίσουν τρόπους αποτελεσματικής δράσης. Από την 1^η φορά που έγινε αυτή η συνάντηση το 2001, πήρε μια μονιμότερη μορφή παγκόσμιας διαδικασίας, η οποία αναζητεί εναλλακτικές απέναντι στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του Παγκ. Κοιν. Φόρουμ, συγκαταλέγονται ο πλουρασμισμός και η διαφορετικότητα, ο μη έλεγχός του και η μη υπαγωγή του σε κυβερνητικούς ή άλλους μηχανισμούς εποπτείας. Λειτουργεί στην κατεύθυνση ενός αποκεντρωμένου συντονισμού των δικτύων και των οργανώσεων που συμμετέχουν σε αυτό στο πλαίσιο της διακεκριμένης δράσης στα ζητήματα οικοδόμησης ενός άλλο κόσμου, σε διεθνές και τοπικό επίπεδο, χωρίς να έχει την πρόθεση να αποτελέσει μέρος της παγκόσμιας κοινωνικής τάξης.

Η συμμετοχή της ΟΛΜΕ στο Παγκ. Κοινωνικό Φόρουμ της Τυνησίας

Η ΟΛΜΕ συμμετέχοντας με τον Ειδ. Γραμματέα της Μιχ. Βασιλειάδη στο φετινό φόρουμ συνδιοργάνωσε 2 σεμινάρια από κοινού με την GEW (Γερμανοί εκπαιδευτικοί), την SNES FSU (Γάλλοι εκπαιδευτικοί), τη FENPROF (Πορτογάλοι εκπαιδευτικοί), την Egitim Sen (Τούρκοι εκπαιδευτικοί) και την KESK (Ένωση Δημ. Υπαλλήλων της Τουρκίας). Παράλληλα, συμμετείχε στη Συγκέντρωση των Γυναικών του Κόσμου που κάλεσαν την 1^η μέρα οι Γυναίκες της Τυνησίας και στην μεγάλη πορεία που ακολούθησε στο κέντρο της Τύνιδας και σε δύο άλλα σεμινάρια που αφορούσαν στην κλιματική αλλαγή και στη διαχείριση των φυσικών πόρων (νερό και αέριο).

Συνέλευση των Γυναικών του Κόσμου και Πορεία

Στη Συνέλευση των Γυναικών του Κόσμου: συμμετείχαν πάνω από 500 άτομα από όλο τον κόσμο σ' ένα ασφυκτικά γεμάτο αμφιθέατρο, με πολύ ενδιαφέρουσες παρεμβάσεις ιδιαίτερα από τις χώρες της Αφρικής, της Ινδίας και φυσικά από τις γυναίκες της Τυνησίας, οι οποίες είχαν απευθύνει και το κάλεσμα για τη Συνέλευση.

Η απόφαση - διακήρυξη της Συνέλευσης των Γυναικών έχει ως εξής:

Η Συνέλευση των Γυναικών είναι ένα κρίσιμο σημείο για εμάς τις γυναίκες στο βαθμό που μπορούμε να βρεθούμε μαζί ώστε να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στον αγώνα των γυναικών όλου του κόσμου για την απόρριψη του ανεξέλεγκτου καπιταλισμού και κάθε μοντέλου ανάπτυξης το οποίο μας μετατρέπει σε αντικείμενα, μας περιθωριοποιεί, διαπράττει πράξεις βίας εναντίον μας, μας εγκαταλείπει άνεργες και ανυπεράσπιστες και μας αποκλείει από τα κέντρα της εξουσίας και του πλούτου.

Θέλουμε η παρουσία μας να είναι μεγαλειώδης, όπως και οι αγώνες μας ενάντια στις διακρίσεις, να είναι πολύμορφη, όπως και οι μορφές της βίας εναντίον μας και σημαντική όπως ο αγώνας μας για έναν άλλον καλύτερο κόσμο. Αυτή μας η Συνέλευση είναι ένα μέρος όπου εκφράζεται η εμπειρία της αλληλεγγύης μας, ένα μέρος που βρίσκουν διέξοδο η δημιουργικότητα μας και το αγωνιστικό μας πνεύμα. Ένας αγώνας ενάντια στη βία που υφίστανται οι γυναίκες στους ιδιωτικούς και δημόσιους χώρους, σε στιγμές τόσο πολέμου όσο και ειρήνης. Ένας αγώνας ενάντια στη θηλυκοποίηση της φτώχειας και της ανέχειας και υπέρ της πρόσβασης στη γη και στη στέγη. Αγώνας για τα αναπαραγωγικά και φυλετικά μας δικαιώματα, αγώνας για να διατηρήσουμε την υγεία τη δική μας και του πλανήτη μας. Ας ενώσουμε τις φωνές μας ενάντια στην πατριαρχική επικυριαρχία και σε κάθε άλλη μορφή φονταμενταλισμού που θέλει να πάρει τον φυσικό και ψυχολογικό έλεγχο των κορμιών και των ψυχών μας.

Ας παλέψουμε ενωμένοι ενάντια στη βία που υφίστανται οι γυναίκες στις στρατιωτικά κατεχόμενες περιοχές του κόσμου, αλλά και ενάντια στη βία που ασκείται σε γυναίκες οι οποίες συμμετέχουν σε κοινωνικούς και συνδικαλιστικούς αγώνες. Παλεύουμε ενάντια στην οικιακή και τη σεξουαλική βία που ασκείται στις γυναίκες οι οποίες θεωρούνται αντικείμενα προς εκμετάλλευση και δεν τους αναγνωρίζεται η κυριαρχία πάνω στα κορμιά τους και στο μυαλό τους. Αγωνιζόμαστε ενάντια στη διακίνηση και το εμπόριο αγοριών, κοριτσιών και γυναικών για σεξουαλικούς λόγους (trafficking). Υπερασπιζόμαστε τη σεξουαλική διαφορετικότητα, το δικαίωμα στην επιλογή φύλου και αντιτιθέμεθα στην ομοφοβία και τη σεξιστική βία.

Η Συνέλευση των Γυναικών του Παγκ. Κοιν. Φόρουμ εκφράζει την συμπαράσταση και την αλληλεγγύη της στις γυναίκες της Τυνησίας και σε όλες τις γυναίκες στον Αραβικό κόσμο, οι οποίες παλεύουν για να διασφαλίσουν ότι θα συνεχιστεί η επαναστατική διαδικασία τόσο υπέρ των δικαιωμάτων και των ελευθεριών όσο και υπέρ μιας δίκαιης αναδιανομής του πλούτου. Ας αντιμετωπίσουμε μαζί τις προκλήσεις, ας απαιτήσουμε μαζί τα παγκόσμια και προσωπικά ανθρώπινα δικαιώματά μας, την αξιοπρέπεια μας και τις ελευθερίες μας. Θα αγωνιστούμε για

έναν ισότιμο και δίκαιο κόσμο, για οικονομικές επιλογές που θα ευνοούν τους ανθρώπους και όχι ένα σύστημα εκμετάλλευσης καθοδηγούμενο από το κέρδος που επιβάλλεται με τα χρέη. Έναν κόσμο ειρήνης ενάντια στον πόλεμο, την αποικιοκρατία, την κατοχή και την στρατικοποίηση της γης μας.

Λέμε όχι στην εκμετάλλευση, στην πατριαρχία, τον ρατσισμό και την αποικιοκρατία. Ζήτω η επανάσταση! Ζήτω οι αγώνες των λαών!

β. Η μεγάλη πορεία του Φόρουμ:

Σεμινάρια τα οποία συνδιοργάνωσε η ΟΛΜΕ από κοινού με τις άλλες Ομοσπονδίες Εκπ/κών (GEW, SNES-FSU, FENPROF, EGITIM SEN, KESK)

1. Προάγοντας την ποιοτική δημόσια εκπαίδευση στους καιρούς της λιτότητας

Περιγραφή

Η εκπαίδευση στην Ευρώπη δέχεται επίθεση. Οι περικοπές στους δημόσιους προϋπολογισμούς οδηγούν σε κλείσιμο σχολείων, σε μειώσεις εκπαιδευτικών και περαιτέρω ιδιωτικοποιήσεις στην εκπαίδευση. Τι μπορούμε να κάνουμε ενάντια στις αρνητικές επιπτώσεις της κρίσης της Ευρώπης στην εκπαίδευση; Πώς μπορούμε να προάγουμε την ποιότητα της δημόσιας εκπαίδευσης σε καιρούς λιτότητας;

Στο σεμινάριο συμμετείχαν περίπου 40 άτομα. Η συζήτηση στράφηκε όπως ήταν αναμενόμενο στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν Ελλάδα και Πορτογαλία εξαιτίας της λιτότητας.

Ο εκπρόσωπος της GEW στην ομιλία του, αναφέρθηκε στα κύρια αιτία της κρίσης χρέους που αντιμετωπίζει η Ε.Ε. λέγοντας ότι αυτά οφείλονται στην τεράστια ανισομερή κατανομή του πλούτου και της ένδειας στις ευρωπαϊκές χώρες – οι οικονομικές πολιτικές των τελευταίων δεκαετιών έχουν καταστήσει τους φτωχούς ανθρώπους φτωχότερους, τους πλούσιους πλουσιότερους και τους εργαζόμενους άνεργους. Ως «αντίδοτο» σε όλα αυτά προωθήθηκε το σλόγκαν «ότι είναι καλύτερα να έχεις δουλειά και να αμείβεσαι πολύ λιγότερο, παρά να είσαι άνεργος». Στη Γερμανία οι μισθοί παρέμεναν «παγωμένοι» για πολλά χρόνια. Παρότι οι εξαγωγές της Γερμανίας δεν είχαν μέχρι τώρα πρόβλημα, τώρα φαίνεται ότι αρχίζουν να έχουν εξαιτίας της γενικότερης κατάστασης. Επιπλέον, μετά και την απόφαση του Γερμανικού Συνταγματικού Δικαστηρίου, τα ποσά με τα οποία μπορεί να συμμετέχει η Γερμανία στις «διασώσεις» (bailouts) των χωρών, μέσω των διαφόρων μηχανισμών

διάσωσης που έχουν συσταθεί απ την Ε.Ε. (ΕΛΑ, κ.λπ.), δεν μπορούν να είναι ανεξάντλητα και ανεξέλεγκτα. Έτσι, η Γερμανική κυβέρνηση προωθεί το Δημοσιονομικό Σύμφωνο προκειμένου να εφαρμοστεί από όλες τις χώρες. Αυτό φυσικά τόνισε ο κ. Gunter, θα αποτελέσει την αιτία για ακόμη μεγαλύτερη λιτότητα, η οποία θα «φτάσει» και στη Γερμανία. Τελειώνοντας την ομιλία του ο εκπ/πος των Γερμανών Εκπ/κών υπογράμμισε την αντίθεση της GEW στο Δημοσιονομικό Σύμφωνο, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι «οι μισθοί θα πρέπει να αυξηθούν αλλά και η φορολόγηση των πλουσιότερων επίσης. Δεν χρειαζόμαστε ούτε λιτότητα, ούτε Δημοσιονομικό Σύμφωνο».

Ο εκπρ/πος της SNES FSU κ. Lacroux περιγράφοντας τη δυναμική της εκπαίδευσης, τόνισε ότι αυτή είναι ο μόνος τρόπος για να αλλάξει η κοινωνία. Παρότι η φορολόγηση των επιχειρήσεων θα είναι μικρότερη μέχρι το 2014, η ανεργία (και στη Γαλλία) αυξάνει με γρήγορους ρυθμούς. Κατά την 5ετή διακυβέρνηση Σαρκοζί στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση κόπηκαν 35.000 θέσεις εργασίας, με αποτέλεσμα τα σχολεία να υπολειπονται σε βαθμό που να επηρεάζει τους μαθητές (υλικότεχνική υποδομή, κ.λπ.) αλλά και την παιδαγωγική διαδικασία (η αύξηση του αριθμού μαθητών ανά τμήμα αποβαίνει σε βάρος της ποιότητας που οφείλει να έχει η εκπαίδευση). Οι μισθοί φυσικά παραμένουν καθηλωμένοι για τρίτο χρόνο, τόνισε ο εκπρ/πος της SNES.

Τελειώνοντας ο εκπρ/πος της SNES, υποστήριξε ότι ένας τρόπος για να ξεπεραστεί η κατάσταση στην Ευρώπη είναι η περαιτέρω ενίσχυση των δεσμών αλληλεγγύης των συνδικάτων και η συνεννόησή τους για κοινές δράσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Πρότεινε ως έναν από τους τρόπους επίτευξης αυτού του συντονισμού, να είναι και η Εναλλακτική Σύνοδος (Alter Summit), που θα οργανωθεί στην Αθήνα τον Ιούνιο και στην οποία θα μπορούσε να εγκριθεί μαζί με ένα πρόγραμμα δράσης και μια πλατφόρμα αιτημάτων στα οποία, μεταξύ άλλων, θα συγκαταλέγεται π.χ. και η θέσπιση ενός κατώτατου Ευρωπαϊκού μισθού που θα διασφαλίζει μια αξιοπρεπή διαβίωση στον εργαζόμενο.

Ο εκπρ/πος της Πορτογαλίας κ. Henrique ακολούθως περιέγραψε και αυτός το «σπιράλ θανάτου» στο οποίο έχει περιέλθει η Πορτογαλική οικονομία. «Κόπηκαν» και εκεί 15.000 θέσεις εργασίας εκπαιδευτικών (ενώ και εκεί η Πορτογαλική Τρόικα «πιέζει» για ακόμη 10.000), αυξήθηκε το ωράριο εργασίας των Δ.Υ. από 35 σε 40 ώρες, έγιναν μόνιμες μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, ενώ η κατάργηση του απογευματινού σχολείου αύξησε τη μαθητική διαρροή.

«Θα πρέπει να υπάρξουν κοινές ευρωπαϊκές δράσεις και διεθνείς πρωτοβουλίες», τόνισε ο εκπρ/πος της FENPROF, «δεν μπορούμε να περιμένουμε πρώτα να εξαθλιωθούμε βιολογικά και πνευματικά και μετά να αντιδράσουμε».

Ακολούθησε η τοποθέτηση του εκπρ/που της ΟΛΜΕ Μιχ. Βασιλειάδη:

Οι κυβερνήσεις στην Ελλάδα θυσιάζουν την κοινωνική πλειοψηφία, τις ανάγκες και τα δικαιώματά της, για να αντιμετωπιστεί η κρίση σε βάρος των εργαζομένων. Το δημόσιο χρέος, που είναι αποτέλεσμα των τοκογλυφικών δανείων και της διαπλοκής του πολιτικού σκηνικού με τα μεγάλα συμφέροντα, χρησιμοποιείται ως πρόσχημα για να διασφαλιστούν τα συμφέροντα που υπαγορεύουν την πολιτική Κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ.

Τραγικά είναι τα μέτρα που επιβάλλονται στους εργαζόμενους τραγικές είναι και οι επιπτώσεις τους στη ζωή μας:

- **Συνεχείς περικοπές μισθών μέχρι και 55% στον δημόσιο τομέα.**
- **Συνεχείς μειώσεις των συντάξεων όλων των εργαζομένων, αύξηση των ορίων ηλικίας, διάλυση των ασφαλιστικών μας ταμείων.**
- **Εργασιακή εφεδρεία και απολύσεις στο δημόσιο τομέα.**
- **Τραγικές περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες**

→ **Ιδιωτικοποιήσεις δημόσιων οργανισμών. Ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου και της γης σε ιδιώτες.**

→ **Κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και μείωση του κατώτατου μισθού με απόφαση της κυβέρνησης.**

→ **Συνεχή νέα φορολογικά μέτρα που θίγουν ιδίως τους εργαζόμενους και την πλειοψηφία του λαού ενώ αφήνουν άθικτα την φοροδιαφυγή κυρίως των μεγάλων επιχειρήσεων και αυτών που κατέχουν τον πλούτο στη χώρα.**

Η επίσημη ανεργία διπλασιάστηκε και ξεπέρασε το 26% ήδη και στους νέους 54%, με προοπτική να αυξηθεί ακόμη περισσότερο τους επόμενους μήνες.

Οι τραγικές επιπτώσεις της πολιτικής των μνημονίων και στον τομέα της παιδείας είναι πλέον φανερές. Η ελλιπής χρηματοδότηση των σχολείων, οι καταργήσιμες-συγχωνεύσιμες σχολικών μονάδων και υποστηρικτικών δομών εκπαίδευσης μαζί με τη δραματική επιδείνωση της εργασιακής, οικονομικής, κοινωνικής και επιστημονικής θέσης του εκπαιδευτικού δημιουργούν ένα εκρηκτικό μίγμα που διαλύει το δημόσιο σχολείο.

Η ελληνική εκπαίδευση έχει τεθεί ουσιαστικά και τυπικά υπό την κηδεμονία της τρόικας!

→ **Έκλεισαν 1.056 σχολεία.**

→ **Καταργούνται σημαντικές υποστηρικτικές δομές.**

→ **Ο αριθμός των εκπαιδευτικών μειώθηκε κατά 12%**

→ **Οι μισθοί των εκπαιδευτικών μειώθηκαν έως και 45% και η μισθολογική εξέλιξη συνδέθηκε με την απόδοση και την αξιολόγηση.**

→ **Περαιτέρω ιδιωτικοποιήσεις στην εκπαίδευση.**

Αυτές οι οπισθοδρομικές πολιτικές είναι εντελώς απαράδεκτες. Επομένως, η ΟΛΜΕ παλεύει ενάντια σε αυτές με αποφασιστικότητα, ασκώντας έντονη συνδικαλιστική δράση και παρουσιάζοντας εναλλακτικές προτάσεις.

Στη σημερινή πολιτική και οικονομική συγκυρία, το Συνδικαλιστικό Κίνημα των εκπαιδευτικών, χωρίς κηδεμονίες και δεσμεύσεις, οφείλει να επαναπροσδιορίσει τη φυσιογνωμία του, να συγχρονίσει τη στρατηγική του και να ανανεώσει ποιοτικά τους στόχους του, την τακτική του και τις μορφές πάλης του, προβάλλοντας συνολικά την πολιτική και κοινωνική του δυναμική στον αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση των εργαζομένων.

Το Συνδικαλιστικό Κίνημα είναι φανερό πως δεν μπορεί πια να στοχεύει σε στενά κλαδικούς και συντεχνιακούς αγώνες, χωρίς να συλλαμβάνει το νόημα της ιστορικής συγκυρίας κι ούτε στο Συνδικαλιστικό Κίνημα μπορεί να δεσπόζει μοναδικά ο οικονομίστικος χαρακτήρας. Η εμμονή και η άκριτη καθήλωση σ' αυτή τη λογική καθιστά τον αγώνα αμυντικό, λειψό και ατροφικό και είναι αδύνατο να συμβάλλει θετικά σε μια προοπτική ενότητας των εργαζομένων.

Μια ολοκληρωμένη διεκδικητική στρατηγική, ειδικά στις σημερινές συνθήκες, οφείλει να έχει ευρύτερο οπτικό πεδίο. Είναι απαραίτητο το Συνδικαλιστικό Κίνημα, σε κάθε διεκδίκησή του και σε κάθε μορφή αγώνα, να μην κατακερματίζει την ενότητα και τη συνοχή του, να μην αποκόβεται από τους ευρύτερους διεκδικητικούς αγώνες του λαϊκού κινήματος και να μη λειτουργεί αποσυνθετικά και αποδιαρθρωτικά στη σχέση του με άλλες κοινωνικές δυνάμεις, που τα αντικειμενικά τους συμφέροντα έχουν μια σταθερή σύγκλιση και συμπόρευση.

Αγαπητοί συνάδελφοι-συναδέλφισσες,

Ως κοινωνία αλλά και ως χώρα αλλά ακόμη ως ενωμένη Ευρώπη, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια πρωτοφανή στα μεταπολεμικά χρόνια διεθνή οικονομική κρίση. Υπάρχει επίσης μια γενικότερη κρίση σε θεσμούς (διαφάνεια-αξιοκρατία-κοινωνικά προβλήματα). Η κρίση αυτή θέτει σε σκληρή δοκιμασία αρχές και αξίες θέτει σε δοκιμασία ακόμα και τη λειτουργία της παιδείας και του δημοκρατικού συστήματός μας. Στην σημερινή λοιπόν δύσκολη συγκυρία χρειάζεται πολιτικοποιημένο συνδικαλιστικό κίνημα που στο σχεδιασμό και στη δράση του, κυρίως, να υπερβαίνει το στενά κλαδικό (χωρίς βεβαίως να το λησμονεί) και να προτάσσει το κοινό και το ευρύτερο. Προς την κατεύθυνση αυτή, για μια καλύτερη παιδεία απαιτούνται:

→ **Αναδιανομή πλούτου με όρους κοινωνικής δικαιοσύνης.**

→ **Δίκαιο φορολογικό σύστημα υπέρ των ασθενέστερων.**

→ **Νέο σύστημα αμοιβών στο Δημόσιο, με βάση την πρόταση της ΑΔΕΔΥ.**

→ **Βιώσιμο με σταθερές δομές, ασφαλιστικό σύστημα δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα.**

→ **Την κρίση να πληρώσουν αυτοί που την προκάλεσαν και όχι οι εργαζόμενοι.**

→ **Αύξηση δαπανών για παιδεία, υγεία, κοινωνική πρόνοια –προστασία.**

→ **Ένα νέο μεγάλο αναπτυξιακό σχέδιο από την Ευρώπη για τις πιο αδύναμες χώρες του Νότου.**

Για την ικανοποίηση των αιτημάτων μας είναι αναγκαία η συμπόρευση ευρύτερων συνδικαλιστικών και κοινωνικών δυνάμεων στο πλαίσιο των δομών μας της ΑΔΕΔΥ-ΓΣΕΕ και λοιπών τριτοβάθμιων συνδικάτων τόσο στην Ελλάδα αλλά και σε όλη την Ευρώπη.

Με εμπιστοσύνη στις αξίες και στις αρχές μας, με πίστη στο σύνθετο και κρίσιμο ρόλο του κλάδου μας και αξιοποιώντας όλες τις δημιουργικές δυνάμεις μπορούμε να έχουμε ένα καλύτερο αύριο για όλους τους συναδέλφους ειδικά και για μια καλύτερη παιδεία γενικότερα μέσα σε μια Ευρώπη των λαών και όχι των αγορών.

2. Χέρι με χέρι για Ελευθερία – Διεθνής Αλληλεγγύη στην KESK και την Egitim Sen στην Τουρκία

Περιγραφή

Τα δημοκρατικά συνδικάτα στην Τουρκία δέχονται επίθεση. Οι ηγέτες των συνδικάτων και οι ακτιβιστές της KESK, της Ομοσπονδίας Συνδικάτων του Δημ. Τομέα, κατηγορούνται από τις Τουρκικές αρχές ως τρομοκράτες. Διώκονται, αντιμετωπίζονται ως εγκληματίες και καταδικάζονται σε πολλά χρόνια φυλάκισης. Πολλοί ηγέτες και ακτιβιστές του Συνδικάτου εκπ/κών της Τουρκίας Egitim Sen

ξεκίνησαν μία διεθνή καμπάνια με τίτλο: «Χέρι με χέρι για Ελευθερία – Διεθνής Αλληλεγγύη στην KESK και την Egitim Sen στην Τουρκία»

Στο 2^ο κοινό σεμινάριο που συνδιοργάνωσε η ΟΛΜΕ προκειμένου να στηρίξει την πρωτοβουλία για τη διεθνή αλληλεγγύη προς τους διωκόμενους συνδικαλιστές από την EGITIM SEN και την KESK, οι εκπρόσωποι των δύο Τουρκικών Οργανώσεων περιέγραψαν με μελανά χρώματα ένα χρονικό διώξεων, φυλακίσεων και παραβιάσεων των συνδικαλιστικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων που η Κυβέρνηση Ερντογάν έχει εξαπολύσει εναντίον τους και έχει ξεκινήσει από το Νοέμβριο του 2011 και συνεχίζεται έως σήμερα.

«Η KESK υπερασπίζεται αξίες όπως τη δημοκρατία αντί του φασισμού, την ανεξαρτησία αντί του ιμπεριαλισμού, την ειρήνη αντί του πολέμου και την ελευθερία αντί της καταπίεσης», δήλωσε ο εκπρόσωπος της KESK. Γι αυτό το λόγο, συνέχισε, είναι και ο μόνιμος στόχος όσων βάζουν ενάντια στην εργασία και τη δημοκρατία. Τα μέλη της τα οποία αντιτίθενται στις αυταρχικές και παράνομες συμφωνίες του ΑΚΡ τιμωρούνται με φυλακίσεις.

Κλείνοντας την ομιλία του ο εκπρόσωπος της KESK, είπε ότι παρά την εξωραϊσμένη εικόνα που θέλει να παρουσιάζει το ΑΚΡ για την Τουρκία, οι αθρόες συλλήψεις, παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και εν τέλει οι φυλακίσεις χωρίς αποδεικτικά στοιχεία εξακολουθούν να υφίστανται και συμπεριλαμβάνουν, εκτός από συνδικαλιστές και μαθητές, δημοσιογράφους και πολιτικούς.

Ακολούθησε η ομιλία του Ειδ. Γραμματέα της ΟΛΜΕ, η οποία έγινε και στα Τουρκικά, ενώ κατατέθηκε και το ψήφισμα της ΟΛΜΕ για το θέμα:

Με τις στημένες δίκες και τις διώξεις το Τουρκικό καθεστώς επιχειρεί τη διάλυση των συνδικάτων.

Όταν στις 13 του Φλεβάρη 2012, 15 γυναίκες συνάδελφοι συνελήφθησαν μετά από επιδρομές της αστυνομίας στα σπίτια τους νωρίς το πρωί, έξι από αυτές τις γυναίκες ήταν μέλη της EGITIM SEN Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών στην Τουρκία. Οι περισσότεροι από αυτούς ήταν μέλη των διοικητικών συμβουλίων των υπόλοιπων κλάδων του Δημόσιου Τομέα ,και αν και δεν υπήρχε κανένας απολύτως λόγος ούτε για σκέψη προφυλάκισης, εννέα από αυτές τις γυναίκες συνελήφθησαν και **κρατούνταν** στη φυλακή από τότε, και μάλιστα τρεις από αυτές κατηγορούνται και ως τρομοκράτες. Οι αλόγιστες συλλήψεις με στόχο συνδικαλιστές συμβαίνει πολύ συχνά στη χώρα αυτή έως τώρα. Η KESK ως συνομοσπονδία εργαζομένων, υπερασπίζεται τα θεμέλια της ειρήνης στη χώρα, τη δημοκρατία και την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων ενάντια στη νεοφιλελεύθερη πολιτική της κυβέρνησης.

Κρατούνταν γυναίκες μέλη των ομοσπονδιών διότι είχαν την ευθύνη για την προετοιμασία της απεργίας των δημοσίων υπαλλήλων την ημέρα της γυναίκας στις 8 Μαρτίου 2012, όπου οργάνωναν την πρώτη απεργία των γυναικών δημοσίων υπαλλήλων στις 8 Μαρτίου και είχαν μόλις δημοσιοποιήσει σημαντικά ψηφίσματα σαν πίεση προς τις αρχές προκειμένου να αναγνωριστεί η 8^η Μαρτίου ως επίσημη αργία για τις γυναίκες, και μια διαδήλωση ενάντια σε αυτές τις επιθέσεις(νεοφιλελεύθερης πολιτικής) και την υπεράσπιση της δημοκρατίας. Έτσι, ως αποτέλεσμα της δίωξης λαμβάνοντας υπόψη τις συνδικαλιστικές δραστηριότητες για την ισότητα των φύλων ως παράνομες δραστηριότητες, τα μέλη τόσο της EGITIM SEN όσο της KESK αλλά και των άλλων ομοσπονδιών ήταν υπό κράτηση και χρεώνονται με την κατηγορία ότι "είναι μέλη τρομοκρατικής οργάνωσης".

Την Πέμπτη 13-12-2012 πραγματοποιήθηκε η δεύτερη ακροαματική διαδικασία για τις 15 κατηγορούμενες συνδικαλίστριες, οι οποίες είχαν συλληφθεί μετά την επιχείρηση της αστυνομίας στις 13 Φεβρουαρίου. **Καταρχάς απελευθερώθηκαν όλες οι συνδικαλίστριες 15 γυναίκες μέλη των συνδικαλιστικών ενώσεων που πρόσκυνται στην KESK (Συνομοσπονδία Συνδικαλιστικών Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων), μετά από έφοδο στα σπίτια τους και έρευνα στα γραφεία τους.** Να σημειώσουμε ότι οι γυναίκες συνδικαλίστριες που κατηγορούνται και ως τρομοκράτες θα αντιμετωπίσουν αυτές τις κατηγορίες ξανά περίπου τον Απρίλη του 2013 και οι οποίες είναι μέλη της KESK και της EGITIM SEN. Οι συνολικά 15 γυναίκες μέλη της KESK συνελήφθησαν και κατηγορούνταν ότι είναι μέλη παράνομης Κουρδικής οργάνωσης, χωρίς την ύπαρξη οποιουδήποτε στοιχείου. Δεκάδες συνδικαλιστικές ενώσεις και συνομοσπονδίες από την Ευρώπη και όλο τον κόσμο έχουν καταδικάσει τις διώξεις αυτές.

Η ΟΛΑΜΕ από τότε κατήγγειλε τις συλλήψεις και την τρομοκρατία εναντίον των συνδικαλιστών, όπως, επίσης, και τις συνεχείς επιδρομές της αστυνομίας στα γραφεία των ενώσεων της EGITIM SEN(Ομοσπονδία εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων στην Τουρκία).

Στις 13 Δεκέμβρη υπήρξε μια πραγματικά μεγαλειώδης παρουσία και συμπαράσταση, μια διεθνής συνδικαλιστική αλληλεγγύη από συνδικαλιστικές εκπαιδευτικές ομοσπονδίες-ενώσεις από τη Δανία, τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ελλάδα, τη Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο και ήταν παρών στο δικαστήριο για να παρακολουθήσει την ακροαματικά διαδικασία. Πρόκειται για μια νίκη αλλά ο αγώνας θα συνεχιστεί δήλωσαν οι αντιπρόσωποι των ομοσπονδιών (κυρίως εκπαιδευτικών) διότι το

δικαστήριο δεν απέσυρε τις κατηγορίες εναντίον τους, αλλά θεώρησε ότι δεν πρέπει να είναι κρατούμενες πλέον.

Η διεθνής αλληλεγγύη είναι ζωτικής σημασίας για τον τερματισμό της αδικίας που επικρατεί στην Τουρκία εναντίον των εκπαιδευτικών και συνδικαλιστών που επιθυμούν να ασκήσουν τα θεμελιώδη δικαιώματά τους ως πολίτες, και η διεθνής ομοσπονδία εκπαιδευτικών ζητά την άνευ όρων απελευθέρωση όλων των συνδικαλιστριών και την άρση όλου του κατηγορητηρίου. Την ημέρα της δίκης πραγματοποιήθηκε από την KESK μεγαλειώδης συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το δικαστικό μέγαρο της Άγκυρας, στην οποία παραβρέθηκαν και χαιρέτησαν τα μέλη της διεθνούς αντιπροσωπείας συνδικάτων, όπου παρακολούθησαν όλη την ακροαματική διαδικασία έως το βράδυ. Το τελικό αποτέλεσμα και η απόφαση να αφεθούν ελεύθερες όλες οι συνδικαλίστριες δικαίωσε όλους αυτούς που ήταν κοντά και στα συνδικάτα αλλά και στις αγωνίστριες συνδικαλίστριες και αγωνιστές συνδικαλιστές στην ΤΟΥΡΚΙΑ.

Η ΟΛΜΕ επαναβεβαιώνει την υποστήριξή της και αλληλεγγύη σε όλους τους συντρόφους από την EGITIM SEN και KESK, οι οποίοι συνελήφθησαν στις 25 Ιουνίου 2012 και ήταν υπό κράτηση εδώ και οκτώ μήνες. Σε αυτό το πλαίσιο, είναι ευρέως γνωστό το γεγονός ότι η KESK ως συνομοσπονδία και τα υπόλοιπα συνδικάτα αντιμετωπίζουν περισσότερες απειλές και διώξεις αλλά και καταστολή καθημερινά σε όλη την Τουρκία.

Τα μέλη και τα στελέχη των ομοσπονδιών (EGITIM SEN etc) αλλά και της KESK περιβάλλονται με αυθαίρετες συλλήψεις και κρατήσεις. Ήδη 59 στελέχη και μέλη(ίσως και περισσότερα) της KESK και άλλων ομοσπονδιών είναι στις φυλακές λόγω των συνδικαλιστικών τους δραστηριοτήτων. Η KESK καθημερινά αντιμετωπίζει αστυνομικές επιχειρήσεις στα γραφεία της. **Ένας αριθμός από τα σπίτια των συναδέλφων μας δέχτηκαν επίθεση την Τρίτη το πρωί 19 Φεβρουαρίου 2013, μετά από ένταλμα σύλληψης της αστυνομίας με στόχο 167 άτομα για φερόμενες διασυνδέσεις με τρομοκρατικές οργανώσεις. Καταδικάζουμε έντονα τις επιδρομές της αστυνομίας που έχουν βάλει στο στόχαστρο τα μέλη και τους ηγέτες του δημοσίου τομέα συνομοσπονδία, KESK, και EGITIM SEN νωρίς το πρωί της Τρίτης, 19 Φεβρουαρίου.**

Το 13^ο Δικαστήριο Βαρέων Εγκλημάτων της Άγκυρας ενέκρινε στις 12/2/2013 το σχετικό ποινικό κατηγορητήριο για τις συλλήψεις των 72 ηγετών και μελών της KESK, συμπεριλαμβανομένου και του Προέδρου της KESK στις 25 Ιουνίου 2012. Μετά την έγκριση του κατηγορητηρίου στις 15 Φλεβάρη 2013, έξι κρατούμενοι στελέχη και μέλη της KESK (4 μέλη της EGITIM SEN) απελευθερώθηκαν εν αναμονή της δίκης, αποτέλεσμα το οποίο προέκυψε από την ένσταση των δικηγόρων στο κατηγορητήριο.

Καθώς οι διώξεις έχουν μόλις ανακοινωθεί στις 15 Φεβρουαρίου 2013 και μια πρώτη ακρόαση έχει προγραμματιστεί στις 10 Απριλίου στην Άγκυρα, όλοι μαζί τα ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά συνδικάτα και οι διεθνείς συνδικαλιστικές οργανώσεις καθώς και οργανώσεις που υπερασπίζονται τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την άσκηση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων θα συνεχίσουμε τη δέσμευσή μας να λάβει χώρα η απελευθέρωση όλων των συντρόφων συνδικαλιστών της KESK και της EGITIM SEN.

Ένα από τα επόμενα βήματα της διεθνούς αλληλεγγύης και διεθνούς κινητοποίησης θα είναι η 10 Απρίλη στο Δικαστήριο στην Άγκυρα με τη συμμετοχή όλων των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών και οργανώσεων.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΕΣ

Το ΔΣ της ΟΛΜΕ, καταγγέλλει για μια ακόμα φορά τις επιδρομές της αστυνομίας και τις αυθαίρετες συλλήψεις συνδικαλιστικών στελεχών του δημοσίου τομέα, της συνομοσπονδίας δημοσίων υπαλλήλων της Τουρκίας KESK και της εκπαιδευτικής ομοσπονδίας EGITIM SEN, αλλά και άλλων συνδικαλιστικών ομοσπονδιών, που έγιναν την Τρίτη 19 Φεβρουαρίου 2013.

Οι συλλήψεις αυτές έρχονται να προστεθούν σε αυτές που έγιναν στις 25/6/12 και για τις οποίες θα πραγματοποιηθεί δίκη στις 10/4/13 στην Άγκυρα. Το 13^ο Δικαστήριο Βαρέων Εγκλημάτων της Άγκυρας ενέκρινε στις 12/2/2013 το σχετικό ποινικό κατηγορητήριο για τις συλλήψεις των 72 ηγετών και μελών της KESK. Μετά την έγκριση του κατηγορητηρίου στις 15 Φλεβάρη 2013, έξι κρατούμενοι στελέχη και μέλη της KESK απελευθερώθηκαν εν αναμονή της δίκης, αποτέλεσμα το οποίο προέκυψε από την ένσταση των δικηγόρων στο κατηγορητήριο.

Το ΔΣ της ΟΛΜΕ καταγγέλλει την παραβίαση των δημοκρατικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και απαιτεί την αθώωση και την άμεση απελευθέρωση όλων των συνδικαλιστών. Συμπαραστεκόμαστε στους δίκαιους αγώνες των Τούρκων συναδέλφων μας μελών της EGITIM SEN και της KESK. Καλούμε όλες τις συνδικαλιστικές οργανώσεις της χώρας να καταδικάσουν αυτές τις αυταρχικές ενέργειες.

Η ΟΛΜΕ στο Σεμινάριο του Ευρωπ. Κινήματος για το Νερό

Σ' ένα κατάμεστο από κόσμο αμφιθέατρο διεξήχθη η μία από τις πολλές Συνελεύσεις του ΠΚΦ η οποία ήταν αφιερωμένη στη Διεθνή Καμπάνια για το Νερό ως ανθρώπινο δικαίωμα. Όλοι οι συμμετέχοντες στις τοποθετήσεις τους κατέδειξαν την εναντίωσή τους στην ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών ύδρευσης, στην μετατροπή του ως εμπόρευμα και στην αρπαγή των υδάτινων πόρων από τις επιχειρήσεις. Κοινός τόπος επίσης ήταν ότι μετά και την επίσημη αναγνώριση από τον ΟΗΕ του δικαιώματος στο νερό και στις υπηρεσίες υγιεινής, θα πρέπει τα κινήματα και οι οργανώσεις να πιέσουν για την εφαρμογή του και στην πράξη ώστε να προωθηθεί ακόμη περισσότερο η καμπάνια για τη Δικαιοσύνη του Νερού.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Οι εργασίες του Παγκ. Κοιν. Φόρουμ έκλεισαν με την παρακάτω Διακήρυξη:

Διακήρυξη της Συνέλευσης των Κοιν. Κινήματων στο Παγκ. Κοιν. Φόρουμ της Τυνησίας 29 Μαρτίου 2013

Ως Συνέλευση των Κοιν. Κινήματων του ΠΚΦ της Τυνησίας, συγκεντρωθήκαμε εδώ για να επαναβεβαιώσουμε τη θεμελιώδη συνεισφορά των λαών του Maghreb-Mashreq (*οι λαοί του αραβικού κόσμου και της Β. Αφρικής), στην οικοδόμηση του ανθρώπινου πολιτισμού. Επαναβεβαιώνουμε ότι, η από-αποικιοποίηση των καταπιεζόμενων λαών παραμένει για εμάς, τα κοιν. κινήματα του κόσμου, μία πρόκληση μέγιστης σημασίας.

Μέσα από τη διαδικασία του ΠΚΦ, η Συνέλευση των Κοιν. Κινήματων είναι ο χώρος που συναντιόμαστε μέσα από τη διαφορετικότητά μας, προκειμένου να σφυρηλατήσουμε κοινούς αγώνες και ατζέντα ενάντια στον καπιταλισμό, την πατριαρχία, το ρατσισμό και τις μορφές διάκρισης και καταπίεσης κάθε είδους.

Οικοδομήσαμε μια κοινή ιστορία η οποία οδήγησε σε κάποια πρόοδο, ειδικά στη Λατινική Αμερική όπου μπορέσαμε να παρέμβουμε στις νεοφιλελεύθερες συμμαχίες και να δημιουργήσουμε αρκετές εναλλακτικές για την δίκαιη ανάπτυξη που πραγματικά σέβεται τη φύση. Μαζί οι λαοί από όλες τις Ηπείρους παλεύουν ενάντια στην επικυριαρχία του κεφαλαίου, το οποίο «κρύβεται» πίσω από φαντασιακές υποσχέσεις οικονομικής προόδου και πίσω από την ψευδαίσθηση της πολιτικής σταθερότητας.

Τώρα, βρισκόμαστε σ' ένα σταυροδρόμι όπου οι δυνάμεις της οπισθοδρόμησης και του συντηρητισμού θέλουν να σταματήσουν τις διαδικασίες που άρχισαν πριν δύο χρόνια με τις εξεγέρσεις στις περιοχές του αραβικού κόσμου και οι οποίες βοήθησαν στην πτώση των δικτατοριών και στην πρόκληση του νεοφιλελεύθερου συστήματος που επιβλήθηκε στους λαούς. Αυτές οι εξεγέρσεις εξαπλώθηκαν σε όλες τις Ηπείρους του κόσμου και ενέπνευσαν τους Αγανακτισμένους και τις καταλήψεις δημόσιων χώρων.

Οι λαοί σε όλο τον κόσμο υποφέρουν από τις συνέπειες του βαθέματος της καπιταλιστικής κρίσης, της οποίας οι μεταπράτες (τράπεζες, διεθνικές επιχειρήσεις, θυγατρικές των μέσων επικοινωνίας, διεθνείς θεσμοί και νεοφιλελεύθερες

κυβερνήσεις), στοχεύουν στην αύξηση των κερδών τους με την εφαρμογή καινοτομιών και νέο – αποικιακών πολιτικών.

Ο Πόλεμος, οι στρατιωτικές κατοχές, οι νέο-φιλελεύθερες συνθήκες και τα «μέτρα λιτότητας» εκφράζονται μέσω οικονομικών πακέτων τα οποία ιδιωτικοποιούν τα δημόσια αγαθά και τις δημόσιες υπηρεσίες, περικόπτουν μισθούς και δικαιώματα, αυξάνουν την ανεργία, προσθέτουν επιπλέον βάρη φροντίδας στις γυναίκες και καταστρέφουν τη φύση.

Οι πολιτικές τέτοιου είδους χτυπούν περισσότερο τις πλουσιότερες χώρες του Βορρά και αυξάνουν τη μετανάστευση με τη βίαιη μετακίνηση πληθυσμών για λόγους οικονομικής ανάπτυξης, εξώσεις, χρέη και κοινωνικές ανισότητες όπως στις περιπτώσεις της Ελλάδας, της Κύπρου, της Πορτογαλίας, της Ιταλίας, της Ιρλανδίας και της Ισπανίας.

Ισχυροποιούν τον συντηρητισμό και τον έλεγχο πάνω στα σώματα και τις ζωές των γυναικών. Επιπλέον αναζητούν τρόπους για να επιβάλλουν ως λύση στην περιβαλλοντική και επισιτιστική κρίση την «πράσινη οικονομία», η οποία όχι μόνο δεν λύνει το πρόβλημα, αλλά και οδηγεί στην εμπορευματοποίηση, την ιδιωτικοποίηση και την οικονομικοποίηση της ζωής και της φύσης.

Καταδικάζουμε την εντατικοποίηση της καταστολής των λαϊκών επαναστάσεων, τη δολοφονία ηγετών κοινωνικών κινημάτων, την ποινικοποίηση των αγώνων μας και των δικαιωμάτων μας. Δηλώνουμε ότι οι λαοί δεν θα πρέπει να συνεχίσουν να πληρώνουν για την συστημική κρίση και δηλώνουμε επίσης ότι δεν υπάρχει λύση μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα! Εδώ, στην Τυνησία, επαναβεβαιώνουμε τη δέσμευσή μας να σφυρηλατήσουμε μια κοινή στρατηγική που θα οδηγεί τους αγώνες μας ενάντια στον καπιταλισμό. Γι αυτό το λόγο, εμείς τα κοινωνικά κινήματα παλεύουμε:

Ενάντια στις διεθνείς πολυεθνικές και το οικονομικό σύστημα (ΔΝΤ, Παγκ. Τράπεζα, Παγκ. Οργαν. Εμπορίου), οι οποίες είναι οι «ατζέντες» του καπιταλιστικού συστήματος, της ιδιωτικοποίησης της ζωής και των δημ. υπηρεσιών και των κοινωνικών αγαθών όπως το νερό, ο αέρας, η γη και οι μεταλλευτικές πηγές και οι οποίες προωθούν τους πολέμους και τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι διεθνείς πολυεθνικές παράγουν με εξορυκτικές πρακτικές που θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή και τη φύση, παίρνουν με τη βία τα εδάφη μας και αναπτύσσουν γενετικά τροποποιημένους σπόρους και τροφή, αφαιρώντας από τους λαούς το δικαίωμά τους στην τροφή και καταστρέφοντας τη βιοποικιλότητα.

Παλεύουμε ενάντια στην ακύρωση του παράνομου και επαχθούς χρέους που σήμερα χρησιμοποιείται ως «εργαλείο» παγκόσμιας υποδούλωσης, καταστολής και οικονομικού στραγγαλισμού των λαών. Απορρίπτουμε τις συμφωνίες ελεύθερης διακίνησης που επιβάλλονται από Κράτη και διεθνείς πολυεθνικές και επαναβεβαιώνουμε την άποψή μας ότι μπορεί να οικοδομηθεί μια άλλου είδους παγκοσμιοποίηση, από και για τους λαούς, η οποία θα βασίζεται στην αλληλεγγύη και στην ελευθερία μετακίνησης όλων των ανθρώπων.

Παλεύουμε για κλιματική δικαιοσύνη και επισιτιστική αυτονομία, επειδή γνωρίζουμε ότι η παγκόσμια κλιματική αλλαγή είναι προϊόν του καπιταλιστικού συστήματος παραγωγής, διακίνησης και κατανάλωσης. Οι διεθνείς πολυεθνικές, τα διεθνή χρηματοπιστωτικά συστήματα και οι κυβερνήσεις που τα εξυπηρετούν δεν θέλουν τη μείωση των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου. Καταδικάζουμε την «πράσινη οικονομία» και αρνούμαστε τις ψεύτικες λύσεις για την κλιματική αλλαγή όπως τα βιοκαύσιμα, τους γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς και τους μηχανισμούς της αγοράς του άνθρακα, όπως το πρόγραμμα REDD (πρόγραμμα του ΟΗΕ για τη

μείωση των εκπομπών ρύπων από την καταστροφή και υποβάθμιση των δασών), το οποίο «παγιδεύει» τους φτωχοποιημένους λαούς με ψεύτικες υποσχέσεις προόδου, τη στιγμή που ιδιωτικοποιούνται και εμπορευματοποιούνται δάση και περιοχές όπου ζούσαν για χιλιάδες χρόνια αυτοί οι λαοί.

Υπερασπιζόμαστε την επισιτιστική αυτονομία και υποστηρίζουμε τη βιώσιμη γεωργία ως μόνη λύση για την κρίση σε περιβάλλον και τροφή, η οποία περιλαμβάνει πρόσβαση στη γη όλων όσων την καλλιεργούν. Εξαιτίας αυτού καλούμε σε μαζική κινητοποίηση ενάντια στην αρπαγή της γης και στηρίζουμε τους αγώνες των αγροτών.

Παλεύουμε για ειρήνη αντί πολέμου, ενάντια στην αποικιοποίηση, στις στρατιωτικές και άλλες κατοχές της γης μας.

Καταδικάζουμε τη δήθεν συζήτηση για την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και παλεύουμε ενάντια στον φονταμενταλισμό, που συχνά «δικαιολογεί» στρατιωτικές κατοχές όπως στην Αϊτή, τη Λιβύη, το Μάλι και τη Συρία. Υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα της αυτονομίας και του αυτοπροσδιορισμού όπως στις περιπτώσεις της Παλαιστίνης, της Δυτικής Σαχάρας και του Κουρδιστάν.

Καταδικάζουμε την εγκατάσταση ξένων στρατιωτικών βάσεων για λόγους ελέγχου και εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων και επιβολής δικτατοριών σε αρκετές χώρες.

Παλεύουμε για την ελευθερία της οργάνωσης σε συνδικάτα, κοινωνικά κινήματα, ενώσεις και άλλες μορφές ειρηνικής αντίστασης. Ας ενδυναμώσουμε τα «εργαλεία» της αλληλεγγύης μας για τους λαούς όπως τομπούκοτάζ, την οικονομική αποκεφαλαιοποίηση του Ισραήλ και τον αγώνα κατά του ΝΑΤΟ και υπέρ του πυρηνικού αφοπλισμού. Παλεύουμε για τον εκδημοκρατισμό των ΜΜΕ και την οικοδόμηση εναλλακτικών ΜΜΕ, που είναι κεφαλαιώδης παράγοντας για την αποτίναξη των καπιταλιστικών λογικών.

Εμπνεόμενοι από την ιστορία των αγώνων και της δύναμης των λαών όταν αυτοί είναι στους δρόμους, η Συνέλευση των Κοιν. Κινημάτων καλεί τους λαούς να κινητοποιηθούν και να αναπτύξουν δράσεις – συντονισμένες σε παγκόσμιο επίπεδο – σε μία παγκόσμια ημέρα κινητοποίησης η οποία θα αποφασιστεί.

Ας προχωρήσουμε μαζί τα κοινωνικά κινήματα του κόσμου στην κατεύθυνση μιας παγκόσμιας ενότητας που θα «σπάσει» το καπιταλιστικό σύστημα!

Όχι άλλη εκμετάλλευση, όχι άλλη πατριαρχία, ρατσισμό και αποικιοποίηση! Ζήτω η επανάσταση!

Μιχάλης Βασιλειάδης
Ειδικός Γραμματέας του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ